

Rozsudkem sedrie v Košicích, potvrzeným rozsudkem soudní tabule v Košicích byl st-1 odsouzen pro zločin do žaláře na dobu jednoho měsíce. Týž byl výnosem županského úřadu zemplinské župy z 19. února 1909 jmenován župním cestářem s požitky I. třídy a vztahuje se na něj cestářská instrukce, na základě níž byl i do služeb republiky převzat. Dle této instrukce, dopustí-li se župní cestář trestního skutku, má býti bez každého nároku propuštěn, a pak-li se županský úřad této instrukce přidržel a jmenovaného pro trestný čin propustil, je postup ten úplně správný.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Žal. úřad odůvodnil rozhodnutí své po stránce právní zcela všeobecně poukazem na cestářskou instrukci, již vyrozumíval zřejmě statut cestářů župy zemplinské, schválený min. výnosem ze 14. prosince 1906 č. 84.815. Statut ten mluví o propuštění cestářů pouze v §§ 16 a 17, z nichž první praví: Dopustí-li se cestář v e s l u ž b ě nepřístojnosti tak hrubého rázu, že jeví se býti nutným jeho propuštění, pak župan vyšetří věc a vysloví propuštění. V § 17 pak je stanoveno: Je-li cestář soudním rozsudkem odsouzen ke ztrátě úřadu, propustí župan cestáře po pravoplatnosti rozsudku ze služby. Odvolání není.

Žádné z těchto ustanovení není s to odůvodniti v daném případě propuštění st-lovo, neboť § 16 výslovně požaduje, aby se cestář dopustil nepřístojnosti v e s l u ž b ě, kteroužto okolnost žal. úřad vůbec nezjistil, ani ji nelze ze spisů seznati, v druhém musila by však ztráta úřadu býti vyslovena již v soudním rozsudku samém, což rovněž během řízení nikdy tvrzeno nebylo.

Ježto tudíž nař. rozhodnutí v normě, již jedině se dovolává, opory nemá, slušelo je zrušiti pro nezákonnost, aniž bylo třeba zabývati se ještě také otázkou, spočívá-li odepření nároku na pensi na podkladě zákonném.

Č. 4100.

Živnostenské právo: Kdy jde o živnostenské provozování zahradnictví?

(Nález ze dne 12. listopadu 1924 č. 21.000/23).

V ě c: Josef D. v H. proti zemské správě politické v Praze o živnostenský přestupek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z nálezu osp-é, jímž st-1 uznán vinným přestupku § 11 živn. řádu, jehož se dle svědectví a seznání stráže dopustil tím, že provozuje již několik roků neoprávněně živnost zahradnickou v H., a odsouzen dle § 132 a) živn. řádu k pokutě 500 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 50 dnů.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

St-1 doznává, že provozoval v čp. — v H. a na objektech s ním souvisejících zahradnictví až do r. 1921, popírá však, že tak činil i po této době a popírá, že i v oné době provozoval zahradnictví po živnostensku; provozoval je prý pouze ve smyslu zemědělsko-zahradnickém, kterýžto

provoz jako původní produkce nepodléhá řádu živn. Namítá pak jako vadnost a neúplnost řízení, že nebylo zjištěno, v jakém rozměru a jakým způsobem zahradnictví provozoval, a dovozuje, že již proto nelze jeho zahradnictví uznati za zahradnictví obchodní, že provozováno jest na vesnici, kde široko daleko není žádného města.

Těmto námitkám stížnosti nebylo lze dáti za pravdu, neboť během správního řízení bylo jak o rozměru tak o způsobu zahradnictví st-lem provozovaného konáno obsáhlé šetření, vyžádány v tom směru zejména opětovné relace četnické, slyšení svědci — — —, vykonáno místní šetření zástupcem osp-é a st-l sám opětně o věci vyslýchán.

Těmito průvodními prostředky bylo zejména vyšetřeno, že st-l provozuje činnost svoji v zahradě, v níž jsou dva sklenníky s parním topením, dílna na vázání kytic a věnců, 11 objemných pařenišť, že nad vchodem je nadpis »Zahradnictví«, po obou stranách pak nápisy: »Prodej stromků, keřů, růží a veškerých sazenic, prodej květinových a zeleninových semen, vázání kytic a věnců«, že st-l jest členem společenstva spojených živností v D., že st-l jest specialistou v oboru květinářství a výrobky svými zásoboval nejen místní obyvatelstvo, nýbrž i celé okolí, ba i do Prahy je zasílal.

Jestliže za toho skutkového stavu žal. úřad přes to, že st-l provozuje činnost svoji na vesnici, uznal, že tuto jeho činnost dlužno kvalifikovati jako živnost zahradnickou, nelze v rozhodnutí jeho shledávati žádné nezákonnosti ani vady řízení, pročež slušelo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 4101.

Policejní právo trestní. — Sociální péče: I. Předpisu § 8 trest. zák. nelze na přestupky policejní použití ani analogicky. — II. Pouhý pokus postoupiti svůj byt za odstupné tomu, kdo koupí nábytek, nespadá pod trestní sankci §§ 28 a 18 zák. č. 85/1923.

(Nález ze dne 12. listopadu 1924 č. 21.801/23).

V ě c: Berta St. v B. proti zemské správě politické v Brně o trestní nález.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lčino z trestního nálezu policejního řiditelství v Brně, jímž st-lka uznána vinou přestupku § 18 zák. z 26. dubna 1923 č. 85 Sb., jehož se dopustila tím, že se pokoušela postoupiti svůj byt za odstupné tomu, kdo od ní koupí nábytek za 15.000 Kč, a odsouzena dle § 28 cit. zák. k pokutě 2000 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 14 dnů.

O stížnosti uvážil nss toto:

Pokud jde o otázku viny, vzal žal. úřad za prokázáno, že se st-lka pokoušela postoupiti svůj byt za odstupné tomu, kdo od ní koupí nábytek, a uznal, že toto její jednání zakládá skutkovou podstatu přestupku § 18 cit. zák. Tuto subsumpci zjištěné skutkové podstaty pod cit. zákonné ustanovení však nss za správnou neuznal. Pod trestní